

Gør vi det godt nok - fra forskellige sider

Indsats: Der er flere vinkler på spørgsmålet, om SKAT gør det godt nok. Ministeren, oppositionen og direktøren kan f.eks. have forskellige indgangsvinkler til det. Og hvad med "manden på gulvet" - dem som oplever virkeligheden i deres hverdag.

I forrige nummer af "Dansk Told & Skat" stillede Niels Vous ovennævnte spørgsmål og gav så et eksempel på en situation, hvor en vigtig opgave risikerer ikke bliver løst som følge af manglende ressourcer i SKAT.

Kan der gives andre eksempler, for Niels' er næppe enestående?

Det har jeg tænkt lidt over, og det første spørgsmål, som jeg hurtigt blev nødt til at stille mig selv var: "Hvem er det lige, der afgør, hvad der er godt nok?" Ja, det afhænger nok fuldstændig af, hvem du spørger.

Lad os prøve et lille tankeeksperiment.

Vi kan først spørge regeringen med skatteminister Kristian Jensen i spidsen. Han vil nok hævde, at vi gør det rigtig godt i SKAT. Han kunne for eksempel tænkes at bruge følgende argumenter:

SKAT følger nogenlunde den forudsatte nedgang i antallet af ansatte, så det samlet set bliver billigere at administrere de (rigtig mange) danske skatte- og afgiftslove. Det er jo vigtigt for en liberal minister, der skal begrænse den offentlige sektor, og som samtidig skal sørge for, at erhvervslivet har det så godt som muligt og bliver generet mindst muligt af myndighederne.

Systemmoderniseringen er godt nok ca. to år forsinket, men SKAT klarer det jo alligevel med stadig færre ansatte, fordi "maskineriet" kører jo, hvilket f. eks vil sige, at borgerne får deres skattekort og årsopgørelse, som de skal, virksomhederne får deres selvangivelser og årsopgørelser som de skal, selskaberne får deres selvangivelser og årsopgørelser, som de skal, og TastSelv virker bedre og bedre og bliver brugt

af flere og flere så de ikke skal "genere" SKATs medarbejdere ved at møde op. Ja, hvis man er heldig kan man endda ringe til SKAT, og man kan måske også få et bindende svar, hvis man har lidt tålmodighed.

Milliarderne vælter så at sige "ind ad fordøren" med gigantiske overskud på statens budget til følge, og det må så betyde, at SKATs nye indsatsstrategi virker helt efter hensigten.

Den anden side

Dernæst kan vi jo spørge oppositionen. Den vil nok hævde, at det ikke går helt så godt som skatteministeren giver udtryk for.

Oppositionen vil måske fremhæve følgende forhold:

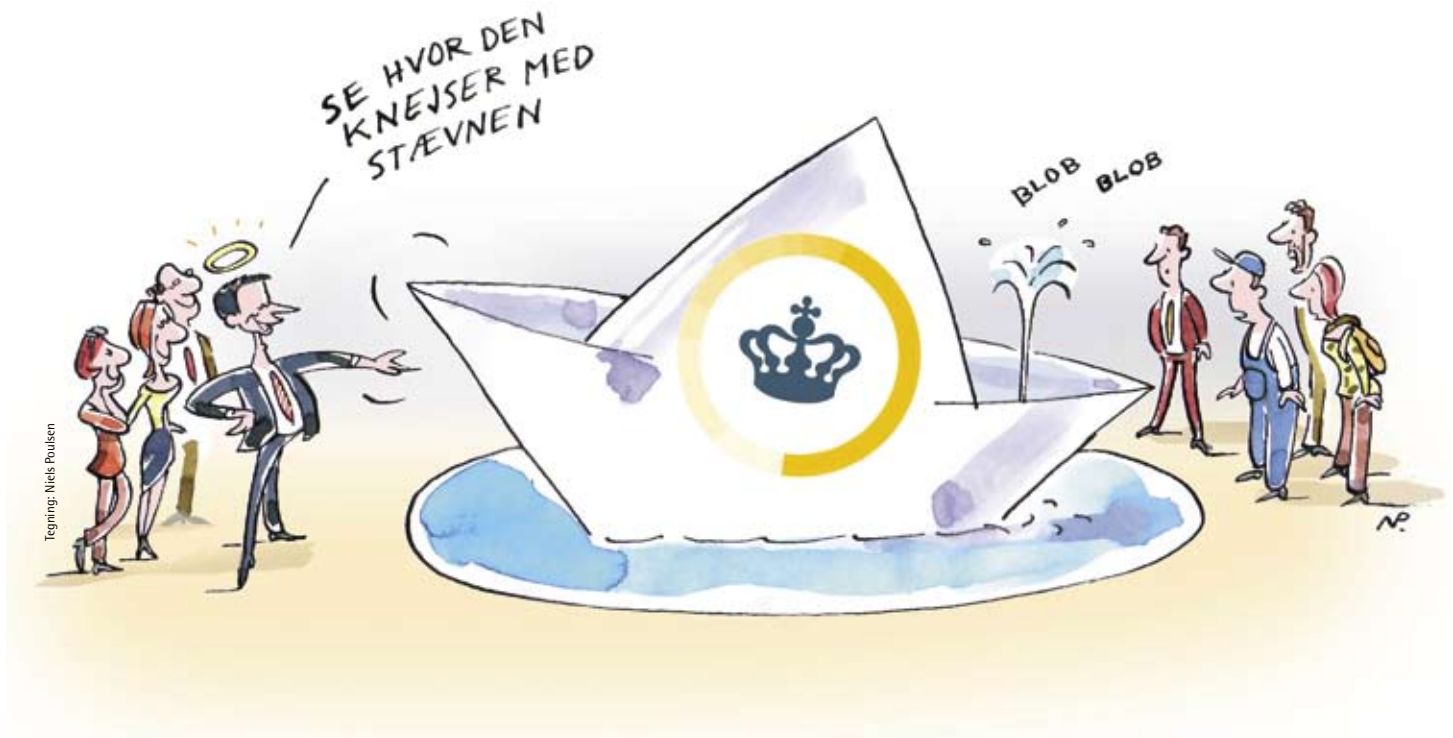
Skattegabet vokser tilsyneladende, hvilket er udtryk for at SKAT ikke har så mange ressourcer at sætte ind på "Indsats".

Der er anlagt retssager mod SKAT som følge af de uansøgte forflytninger til kundecenter og betalingscenter, som skete den 16. marts 2006. Oppositionen vil nok mene, at det ikke er udtryk for en god personalepolitik, når personaleorganisationerne føler det nødvendigt at anlægge retssager mod SKAT.

Systemmoderniseringen er to år forsinket, men SKATs ressourcer falder som planlagt i den 4-årige budgetaftale. Det vil sige, at hele forudsætningen for at opgaverne kan løses med stadig færre ansatte er ændret radikalt. Det betyder alt i alt, at der bliver betydelig færre ressourcer til "Indsats".

"Maskineriet" kører ikke godt nok. Det er stadig svært at komme igennem på telefonerne til SKAT i perioder, og der er lange ventetid på at få et bindende svar eller få en klagesag behandlet ved Landsskatteret og Skatteankenævn. Oppositionen vil måske henvise til en nylig artikel i Jyllandsposten, hvor en person - indtil nu - havde ventet mere end 1½ år på en afgørelse i et skatteankenævn.

Milliarderne bliver næppe ved med at vælte "Ind ad fordøren", i samme tempo. Der er såle-

des ved at ske en kraftig opbremsning i dansk økonomi, og samtidig har SKAT færre ressourcer til "Indsats" mod svindlerne.

Direktøren

Så kan vi spørge told- og skattedirektør Ole Kjær. Han vil nok hævde, at det faktisk går helt godt i SKAT - i hvert fald efter omstændighederne - og han kunne måske bruge følgende argumenter:

Indsatsstrategien er ved at "komme ind under huden" på i hvert fald indsatsmedarbejderne, for der har været hold en række stormøder for dem her i foråret. Det lover godt for fremtiden, for indsatsstrategien skal gennemsyre alt, hvad der sker i SKAT. Arbejdet med at udbrede den fortsætter i 2009.

SKAT er på vej med en mangfoldighedspolitik, der blandt andet skal give det resultat, at der bliver flere kvindelige ledere i SKAT.

"Maskineriet" kører jo på trods af den to års forsinkelse af systemmoderniseringen og den stadige reduktion af antallet af medarbejdere. En reduktion, der jo er befalet af vores arbejdsgiver: skatteministeren. Hans argumenter vil formentlig også ligne skatteministerens (ovenfor) en hel del. Vi har jo også netop fået en tillægsbevilling.

En hel ny organisation er i støbeskeen. Den skal træde i kraft den 1. januar 2009, og den skal være med til at løse SKATs problemer. Det skal ske ved at skabe større og dermed bedre faglige miljøer ved at samle opgaver indenfor et større geografisk område - nu kaldet en region.

Manden på gulvet

Som nævnt er der tale om et tankeeksperiment, og der er derfor tale om mine egne bud på, hvad de pågældende kunne finde på at sige, hvis de var blevet spurgt. Jeg har dog baseret mine forslag på tilgængelige kilder, som er pressen, information i SKAT og information i "Dansk Told & Skat", så de er ikke taget helt "ud af den blå luft".

Hvem mangler vi at spørge? Jo, det er "manden på gulvet".

Jeg har forhørt mig og har fået to personer til at give deres bud på, om vi "Gør det godt nok i SKAT". Det er Bent Nielsen, Skattecenter Middelfart, og Finn Fournaise, Skattecenter Odense.

Bent Nielsen fører tilsyn med SKATs hundetjeneste og har selv en hund, der arbejder i SKAT. Finn er ansat ved Indsats Revision, hvor han har arbejdet meget med blandt andet "Fair-play", anmeldelser og kontrol af prostituerede.

Det koster

"En hundetjeneste koster altså penge", siger Bent - og peger på, at der med jævne mellemrum anskaffes egnede hunde, for en tjenestehund hos SKAT holder typisk mellem 8 og 10 år.

Der skal specialindrettes biler med bure, varme og udsugning, og der skal indkøbes udstyr til den daglige pleje. Hund og fører skal på kursus i Danmark, og der udveksles hunde-

“

Hvem er det lige, der afgør, hvad der er godt nok?

Ja, det afhænger nok fuldstændig af, hvem du spørger.

”

førere med vores nabolande, herunder specielt de nordiske lande.

“Når en hundefører får en ny hvalp, skal den deltage på et lydighedskursus ved en anerkendt hundeklub. Endelig er der dyrlægeregningerne, som skal betales”, siger Bent - som føler, at der er sket en ændring i SKATs holdning til hundetjenesten indenfor det senest års tid, formentlig på grund af den meget anstrengte økonomiske situation.

“Der bliver spurgt til dyrlægeregningerne; er de nødvendige? Der er ikke penge til at skifte gamle tjenestehunde ud i år, og der sker ikke genbesættelse af stillingen ved pensionering af gamle hundeførere, og der bliver henvist til den usikre fremtid for hundetjenesten”.

Der er heller ikke penge til at deltage i EM for narkohunde i år. Som det eneste af de nordiske lande deltager Danmark ikke i år. Det synes Bent er synd:

“Vi har ved vores tidligere deltagelse høstet mange gode og brugbare erfaringer, som vi har kunnet bruge i vores daglige arbejde med vores hunde”.

Samlet set må det nok konkluderes, at Bent ikke mener, at han og hans folk kan gøre det så godt, som de selv gerne ville, selvom Bent er helt på “det rene med”, at SKATs hundetjeneste ikke er “verdens navle”.

Hvis jeg bare fik lov

Finn Fournaise har også nogle betragtninger. Han siger:

“Allerede som ung toldelev fik jeg sat ord på den vigtigste opgave, som jeg har: At ligestille erhvervslivet. Hvis der for eksempel er to butikker, hvor den ene snyder og bedrager, så er det jo ikke rimelige konkurrencevilkår” lyder Finns rationale.

Han fortsætter: “Vi skal have fat i de “skiderikker”, for det går ud over os alle sammen, når de snyder i skat. Se bare på de 50 mia. kr. som Rockwoolfonden anslår den “sorte” økonomi i Danmark til. Jeg har en stor retfærdighedssans, og jeg har altid lært, at man skal opføre sig ordentligt”.

Hvordan er mulighederne så for at få fat i “skiderikkerne”? Ja, her er der efter Finns mening helt klart nogle forhold, som har gjort det sværere de senere år. Han peger på, at der ved udgangen af 2010 er forsvundet langt over 2.000 stillinger i SKAT - heraf omkring 60 i Odense - og de fleste forsvinder indenfor kontrol og revision. Det gør, at “bagatelgrænsen” hele tiden bliver højere - og det sker ofte, at der

ikke er ressourcer til at tage sig af en anmeldelse. Finn er dog samtidig glad for, at antallet af anmeldelser er stærkt stigende.

“I dag modtager Skattecenter Odense således 300-400 anmeldelser om året. Det er en kraftig stigning i forhold til for få år siden, da skattecentret modtog omkring 10 om året. Folk har åbenbart fundet ud af, at de der snyder i skat, nasser på alle os andre” siger Finn - som dog samtidig peger på, at mange anmeldelser kun forstærker problemet med færre ressourcer til kontrol og revision.

Finn henviser også til, at mange mindre virksomheder ikke længere skal indsende et regnskab til SKAT.

“Jeg mener, at rigtig mange penge ikke mere “kommer ind ad fordøren”. Det havde givet en stor præventiv effekt, at der skulle indsendes et regnskab. Det betød jo, at virksomheden så at sige “selvangav” sit snyd”, siger Finn - som også mener, at de manglende regnskabsstal gør det meget sværere at “spotte” de interessante virksomheder.

Endelig peger Finn også på, at der mangler kontrolbeføjelser på private ejendomme - og i forbindelse med et uanmeldt kontrolbesøg i en virksomhed, hvor virksomheden nægter at udlevere regnskabsmateriale.

Samlet set må det nok konkluderes, at også Finn mener, at han kunne gøre det endnu bedre, hvis han altså fik lov.

Ramt på professionel stolthed

Har Bent og Finn mere til fælles end følelsen af at kunne gøre det endnu bedre, hvis de fik lov?

De er begge to indsatsmedarbejdere og derfor ikke en del af de ovenfor nævnte “maskineri”, som simpelt hen skal køre, fordi der er borgere og virksomheder, der forventer et “out-put”. I princippet er der ingen der forventer noget “out-put” fra Bent og Finn, med mindre at samfundet (læs: politikerne) og den øverste ledelse i SKAT beslutter, at der er behov for deres arbejde.

De føler sig nok også ramt på deres professionelle stolthed, og det er et rigtig skidt udgangspunkt for SKATs fremtid. For hvis “ildsjæle” som Bent og Finn først “brænder ud” og begynder at sige til sig selv, at det hele kan være lige meget, så er SKAT virkelig på vej til at miste sit vigtigste aktiv:

Det menneskelige og faglige engagement hos medarbejdere, der så gerne vil gøre en forskel.

“

I dag modtager Skattecenter Odense således 300-400 anmeldelser om året. Det er en kraftig stigning i forhold til for få år siden, da skattecentret modtog omkring 10 om året. Folk har åbenbart fundet ud af, at de der **snyder** i skat, nasser på alle os andre.

”